

Lindenheuvel als lichtend voorbeeld

Omroep Human zendt vanavond (NPO 2, 21.10 uur) het tweede deel uit van 'We zien ons', een zesdelige documentaireserie over de strijd tegen eenzaamheid in de Geleense wijk Lindenheuvel. De eerste recensies zijn lovend. „Het maakt niet uit met wie je een praatje maakt, als je maar een praatje maakt.”

DOOR RONALD COLÉE

Al die influencers zijn pannenkoeken. Ze geven jongeren het idee dat je eenzaamheid kunt verdrijven met dure dingen. Maar zo werkt het dus niet hè.” Alyza Breidenbach (27) neemt geen blad voor de mond. Net zo min als ze dat doet in *We zien ons*, een zesdelige documentaireserie van omroep Human over de strijd tegen vereenzaming waarbij de Geleense wijk Lindenheuvel als voorbeeld dient. 20 procent van de inwoners ervaart er sterke gevoelens van eenzaamheid. Dubbel zo hoog als het landelijk gemiddelde. Maar vreemd genoeg scoort het gemeenschapsgevoel in de wijk ook bovengemiddeld hoog.

Trots op hun wijk

De bewoners van Lindenheuvel zijn trots op hun wijk. Tuintjes worden netjes onderhouden, het bukt van de verenigingen, saamhorigheid staat hoog in het vaandel en men vindt het normaal dingen voor elkaar te doen. Toch zijn ook hier de gevolgen van de hedendaagse, individualistische samenleving voelbaar. De kerk die leegloopt, de

krimpende harmonie en de teruggang in het aantal elftallen bij de voetbalclub. Regisseuse Deborah van Dam focust echter niet op de eenzamen, maar juist op diegenen die op wat voor manier dan ook de strijd aangaan met het groeiende probleem van eenzaamheid. „Toen researcher Nina Huisman hier voor het eerst binnenstapte, dacht ik aanvankelijk dat ze kwam controleren of we het rookverbod goed naleefden”, lacht kastelein Daisy Klinkers (41) van café *De Paesjsjital* aan de Bloemenmarkt. „Toen ze uitlegde waarvoor ze echt kwam, heb ik tegen haar gezegd: dan zit je hier in Lindenheuvel goed.” Net als Breidenbach is Klinkers bijzonder te spreken over de eerste aflevering.

„**ALS IK ALLEEN AL HET WOORD 'ACHTERSTANDSWIJK' HOOR, GAAN ME DE HAREN RECHT OVEREIND STAAN.**”

Daisy Klinkers (41)

Daarin is onder meer mijnwerker Fer te zien die met stoflongen kampt, maar met weemoed terugdenkt aan de kameraadschap onder koepels, hoe voetbaltrainer Otto zijn ziel en zaligheid in het tweede elftal steekt en een haat-liefdeverhouding met het bestuur heeft, en Gerrit die als eigenaar van een kringloopwinkel steeds meer de concurrentie van het internet ervaart. Klinkers: „Deborah toont de wijk zoals ze is.” Breidenbach: „Toch is niet iedereen het met ons eens. Met name de oudere inwoners vinden het geschetste beeld van de wijk te negatief. Maar dat is omdat ze pas één aflevering hebben gezien. Het positieve komt nog.” Breidenbach is kassamedewerkster bij een tankstation en is daarnaast vrijwilliger bij het jongerenwerk. Ze is opvallend openhartig. Zo bekent ze voor de camera dat ze af en toe wel eens een jointje heeft gerookt en in haar jeugd ook eens een nachtje in de cel heeft doorgebracht. „Toen ik dat vorige week op tv terug zag, dacht ik: oeps, mijn familie krijgt een beroerte als ze dat ziet.” Daarom is ze nog niet bij iedereen langs durven gaan. „Dat doe ik wel als aflevering twee of drie geweest is. Dan wordt het beeld een stuk positiever.” Toch waren er in de

eerste aflevering ook al genoeg glimlachmomentjes. Zoals bij Gerrit van de kringloopwinkel, die bij een overledene het huis komt leeghalen en van de familie per ongeluk de urn meekrijgt. Of wanneer voetbaltrainer Otto erachter komt dat de doelnetten met een cijferslot zijn vastgezet waarvan hij de code niet weet. Kleine absurde voorvallen waarmee Van Dam echter niet de intentie heeft gehad de wijk en haar inwoners belachelijk te maken. „Ik maak het niet mooier dan het is, maar zeker ook niet slechter. Ik wil dat de kijkers zich vooral in deze mensen en situaties kunnen herkennen. Want op Facebook en Instagram krijgen ze al genoeg schone schijn voorgeschoteld.”

Heilige Barbara

Vandaar dat ze ook voor een bijzondere verteller heeft gekozen die de verschillende verhaallijnen aan elkaar smeedt: de Heilige Barbara, patrones van de mijnwerkers. „Ik vond het niet interessant de kijker door mijn ogen naar Lindenheuvel te laten kijken en had ook geen trek in zo'n neutrale *Van Gewest tot Gewest*-voice over. Vandaar dat ik voor de Heilige Barbara heb gekozen die tot op de dag van vandaag nog geëerd wordt. Die zich zorgen maakt over haar

Fragment uit *We zien ons*: Allerzielen op het kerkhof in Lindenheuvel. Terugkerend beeld: Jo die de post rondbrengt en Gerrit die zijn paard in de wijk uit laat (onder).

Lindenheuvel, meeleeft, maar niet bij machte is om in te grijpen.” Van Dam hoopt dat door deze documentaire kijkers wat meer oog voor de mensen in hun omgeving krijgen. „Want Lindenheuvel staat niet op zich. Je ziet op de dag van vandaag nog geëerd worden. Die zich zorgen maakt over haar

mede door een terugtrekkende overheid - grote druk op de schouders van het individu komt te liggen. Mensen als Daisy, Alyza, Gerrit en Otto. Types die je moet koesteren.” Breidenbach en Klinkers horen het glimlachend aan. Zij hopen dat door hun medewerking aan het programma er

niet langer een taboe op eenzaamheid rust. „Als er één wijk is waar je geen schaamtegevoel hoeft te hebben, is het Lindenheuvel. Maar die schaamte is er wél. Want eenzaamheid speelt niet alleen onder ouderen. Ook jongeren kunnen daar last van hebben. Maak het daarom bespreekbaar. Het maakt niet uit met wie je praat, als je maar praat.”

Haren recht overeind

Woorden waar Klinkers zich bij aansluit. „Het is een cliché vanjewelste, maar een goede buur is echt beter dan een verre vriend.” De kastelein, die als luisterend oor voor de wijk fungeert, hoopt dan ook dat het beeld van Lindenheuvel als 'achterstandswijk' door medewerking aan dit programma bijgesteld wordt. „Dat stempel hebben we al heel lang bij de buitenwacht, maar is zo onterecht. Als ik alleen al dat woord achterstandswijk hoor, gaan me de haren recht overeind staan. Hier kijken mensen nog naar elkaar om.” Breidenbach knikt. „In de aflevering van vanavond zie je de meneer van de kebabzaak achter de toonbank op de grond bidden. Dat kan hier gewoon. Daar kijkt hier in Lindenheuvel niemand raar van op. Of je zwart, wit of geel bent. Iedereen hoort erbij.”

Hoofdrospelers in 'We zien ons': kastelein Daisy Klinkers van De Paesjsjital en jongerenwerker Alyza Breidenbach. FOTO'S OMROEP HUMAN

